

Alc. 0 288

BUJDOSÓ

AA. D 288

Bujdosó Ernő született Lajosmizsén, 1944-ben. Iskoláit Lajosmizsén és Kecskeméten végezte, majd 1968-tól 73-ig a Magyar Képzőművészeti Főiskola festőszakán szerzett diplomát. 1974-től 76-ig Budapesten, a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában rajzot és festészetet tanított. 1976 óta szabadfoglalkozású festőművész.

Ösztöndíjak, díjak, kitüntetések:

1974–1977 Derkovits-ösztöndíjas.

1980 Franciaországi ösztöndíj.

1973 óta rendszeresen szerepelnek munkái hazai és külföldi kiállításokon, ahol több alkalommal nyert díjat.

1982 Munkácsy-díj

Önálló kiállítások

1975, 1979, 1987 Budapest,

1981 Bonyhád

1984 Hamburg, Atelier Mensch

1991 Lausanne, Beau Rivage Palace

1994 Budapest, Vigadó Galéria

Fontosabb csoportos kiállítások

1976 Szófia Nemzetközi Festészeti Tírennáló (I. díj)

1978 Párizs: Grand Palais, Arras
Budapest, Nemzeti Galéria

1979 Párizs, Binoche-Galéria
Isztambul

1980 Kassa, Nemzetközi Festészeti Biennálé
(Kassa város díja)

1982 Hamburg, Atelier Mensch

1983 Szeged Táblakép-festészeti Biennálé
(a Biennálé egyik díja)

1986 Hamburg, Tokyo
Basel, Kunstmesse

1987 Amsterdam, Christies Kiállító és Aukcióház
Szolnok, Képzőművészeti Triennálé
(a Triennálé egyik díja)

1988 Stockholm: Art Fair, Budapest, Műcsarnok
Szövetségi Kiállítás

1989 Brüsszel

1990 Stockholm

1991 Lausanne, Bécs

1993 Sophia Antipolis (Franciaország)

1996 Murten (Svájc)

1997 ENSZ WIPO Székház, Genf
(Körmendi-Csák gyűjteménnyel)

1998 ENSZ Székház, Bécs
(Körmendi-Csák gyűjteménnyel)

2000 ENSZ Palota, Gent
(Körmendi-Csák gyűjteménnyel)

2001 Csók Galéria (Budapest)
Pápa (Kokas Ignáccal, Sváby Lajossal, Vilhelm Károlyval, Mihály Gáborral)

Munkái több hazai és külföldi magán- és közgyűjteményben megtalálhatók.

Ernő Bujdosó born 1944 in Lajosmizse, Hungary. He had his primary and secondary Schooling in his native village and in Kecskemét. He attended the Hungarian Academy of Fine Arts and graduated as a painter. From 1974 to 1976 he taught drawing and painting at the Budapest High School of Art and Applied Arts. Since 1976 he has been a free lance painter.

Scholarships, Prizes and Distinctions:

From 1974 to 1977 he held a Derkovits scholarship. In 1980 he was awarded a scholarship that took him to France. Since 1973 his works have been on display at exhibitions both in Hungary and abroad and he has been awarded several prizes. In 1982 he was awarded the Munkácsy Prize.

One-man Shows:

1975, 1979 and 1987 Budapest

1981 Bonyhád, Hungary

1984 Athelier Mensch, Hamburg

1991 Lausanne, Beau Rivage Palace

1994 Budapest, Vigadó Gallery

Important Participations

1976 International Triennial of Painting. Sofia (1st Prize)

1978 Grand Palais, Paris: Arras
Hungarian National Gallery, Budapest

1979 Binoche Galerie, Paris
Istambul

1980 International Biennial of Painting. Kosice,
Slovakia (prize of the host city)

1982 Atelier Mensch, Hamburg

1983 Biennial of Plate Painting (a prize of the event),
Szeged, Hungary

1986 Hamburg, Tokyo
Kunstmesse, Basel, Switzerland

1987 Christie's Amsterdam
Fine art Triennial, Szolnok, Hungary
(a prize of the event)

1988 Art Fair, Stockholm
Artist Assotiation's Exhibition in the Budapest
Palace of Exhibitions

1989 Bruxelles

1990 Stockholm

1991 Lausanne, Wien

1993 Sophia Antipolis (France)

1996 Murten, Switzerland

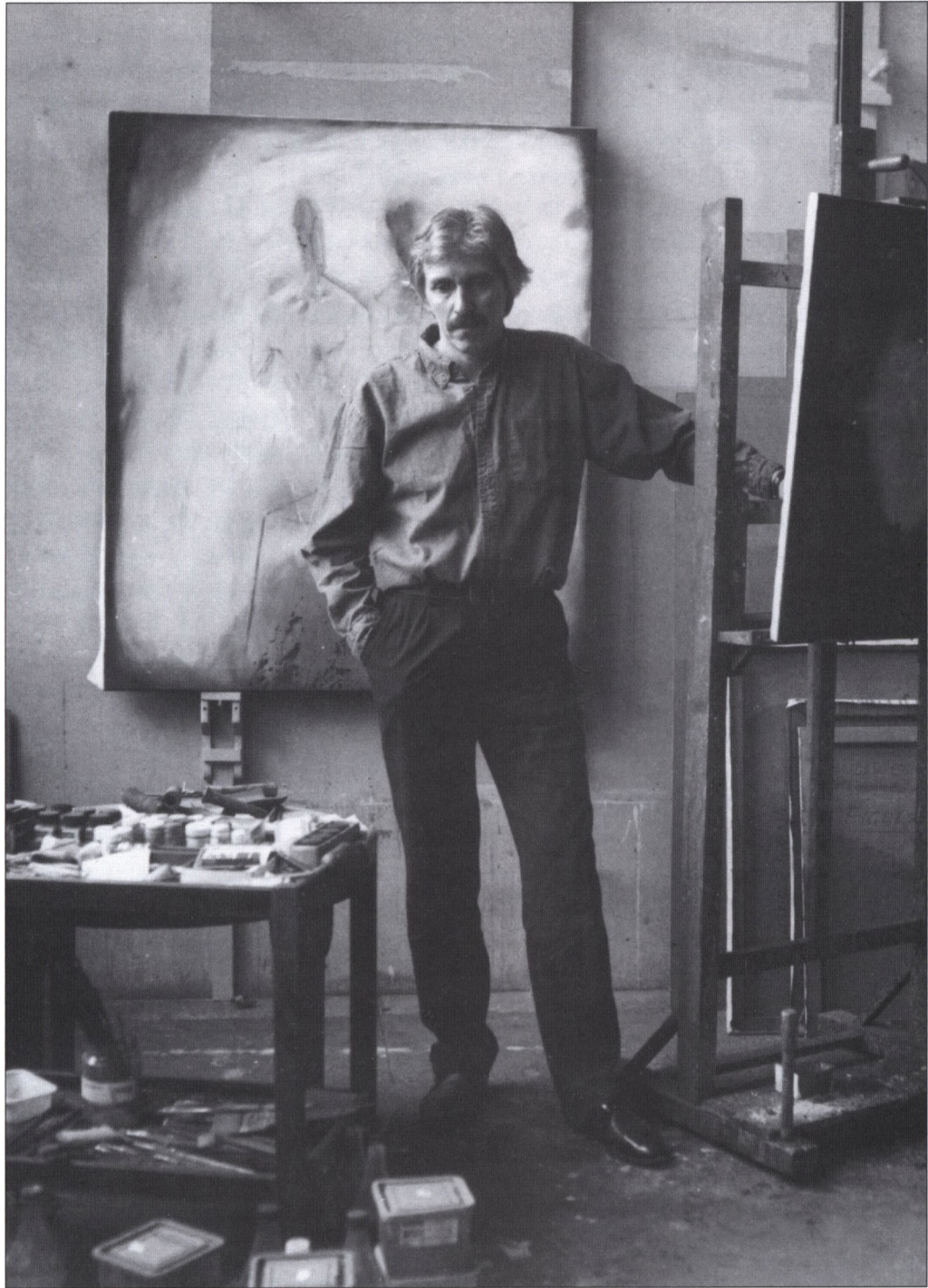
1997 UN WIPO Centre of Geneva
(With Körmendi-Csák Collection)

1998 Centre of UN in Vienna
(With Körmendi-Csák Collection)

2001 Csók Gallery, Budapest

2001 Pápa (with Ignác Kokas, Lajos Sváby, Károly Vilhelm, Gábor Mihály)

Bujdosó's works are included in several Hungarian and foreign private and public collections of paintings.

...„A körvonalakat ugyan már elbizonytalanította, a helyi színeket már felszámolta, de még makacsul ragaszkodik a szimbólumgyanús témákhoz: illékony, múlásra ítélt szerelmek ábrázolásához, öszülésnek induló tájak felfestéséhez. ...

... A plectol, ez a kellemetlen műanyag tárgyak színvilágát felidéző festék az ő tábláin foszló selyem, olvadó savanyú cukor, felborzolt tollpihe állagára emlékeztet. Felületei is ötletesek. A kopásokkal és fújásokkal, az átfestésekkel és kihagyásokkal megszövi azt a halállal és erotikával, a végzettel és titokkal teli hangulatot, amely rendszeresen megülte az egykori bohémek hónaposszobáit. Az Ópiumszívó álmát festő Gulácsy mindenesetre örülne, ha látná posztumusz tanítványát”...

P. Szűcs Julianna (Népszabadság, 1979. 11.30.)

...„A 70-es évtized elején valami mozdult a hazai művészeti életben. Néhány frissen végzett főiskolás egyéni utakat keresett, mert nem akart az avantgárd »second-guard«-jába besorolni, de nem vállalta a konformizmus hiteltelenségét sem. Személyes irányultságukban azonban volt valami alapvetően közös: a gondosan megalapozott szakmai ismeretek, a művesség tisztelete”...

...„1973–1975 táján Bujdosó finoman árnyalt barnákkal festett, sfumátós tónusokkal oldott terekben lebegő lírai figurákat”...

...„Előbb a képi tér szerkezetét egyszerűsítette, valós terekből díszletekké, áltrekké absztrahálta a festmény térbeli kiterjedését. ... A '80-as években lemondott festményein a mélység érzékeltetéséről, a sík, a jelzett háttérben csak néha és csak néhány vonal utal valamiféle szerkesztett vagy még inkább csak képletes térre. ... A figurák egyre inkább közelítenek a két dimenzióhoz, a már nem is redőzött ruhák mögött a kezek eltűnnek, vagy jelzésimitációvá absztrahálódnak csupán, csak a fejek élnek...

...A képen nem történik semmi – a kép nem történik. Bujdosó behozta képeibe a '80-as években a kora középkori, bizánci ikonok szigorúságát, de aztán ezt a késői pravoszláv ikonok talmi szigorúságával váltotta föl – az ünnepélyes, időn kívüli szerkesztésmód ellentmond a figurák elesettségének, nagyon is egyedi, eseti megjelenésének.

...Bujdosó képein a feliratok legtöbbje nem olvasható, az „információ” öncéllá és értelmetlenné válik, a felirat önmaga ellentétébe, a közlésképtelenség jelképébe csap át ... A felfirkált nem-információk és tévinformációk folthatásukkal fontos részei a festménynek, és értelmi ellenpontozásukkal is a képi információ, a kifejezés erejét növelik.”...

Dr. Pogány Gábor (Művészet, 1988. 09. hó)

...„A képre csakis egyedül Bujdosóra jellemző szerkesztésmód adja a meghatározó erőt. Ennek sem tudományos megfogalmazottsága, sem részletes esztétikai elemzése nem jött még létre, nincs magyarázat Bujdosó képeinek rendkívüli sikerére. A kép szinte semmit sem ábrázol, mégis képe, leképzése valaminek, az absztrakciónak azon a fokán áll, ami már a visszajelzés stádiumát jelenti. Az ébredő gondolat, vagy a kihunyó gondolat – ennek eldöntése a nézőre van bízva – a legizgalmasabb az ember élménytárában, hiszen mindenki találkozott a jelenséggel, és Bujdosó előtt azt még senki sem fogalmazta meg, senki nem tette megfoghatóvá. Ennek az ébredő, illetve kihunyó gondolatnak nem is volt eszköze a képzőművészetben, csak a zene, még inkább a tánc volt korábban erre alkalmas.

Bujdosó képein a síkban tartottság mellett felsejlik a harmadik dimenzió, felvillan és kihuny a tér sejtelve, és hihetetlen szerep jut negyedik dimenzióként az időnek”...

Dr. Csák Máté (Kortárs Magyar Művészet, 1994.)

The outlines are blurred, made obscure and the local colours are eliminated but Bujdosó is still too much insistent on his symbolic topics, the depiction of volatile, transitory loves and landscapes of fall.

Plextol, this paint that recalls the colours of rigid, unpleasant objects, on his paintings reminds us of fraying silk, melting sugar-candy fluffy feather. The surfaces are witty. The faded, scratched, thinned backgrounds create the ambiance of a mixture of death, eroticism, fate and mystery.

Gulácsy, who painted "The Dream of the Opium-smoker" would be proud of his pupil.

Julianna P. Szűcs (Népszabadság, 1979. 11.30.)

At the beginning of the 70's something got started in Hungarian art life. Some graduates from the Hungarian Art Academy have started to look for new ways of expression. They did not want to line up behind the "second-guard" of avant-garde, yet rejected the already discredited conformism. In their individual approaches they had something in common: they were all carefully skilled and they shared a respect for craftsmanship.

Around 1973-1975 Bujdosó painted lyrical figures finely shaded brown floating in space made thin by light patches of colour. First, he simplified the structuring of pictorial space: he altered the paintings' spatial expansion from real space into stage décor, into artificial space.

In the 1980's he renounced to render depth palpable in his paintings, on the flat only signalled background there remained only a few thin lines to mark some kind of artificial or imaginary space that has no three-dimensional material.

The figures are becoming two-dimensional. Their hands disappear behind their clothes that already lost their folds or the hands turn into simple gestures of mark. Only the heads are living...

There is nothing happening in the pictures. The painting is out of time. In the 80's Budosó brought into his art the severity of the early medieval Byzantine icons. Later he exchanged this for the conceptual stircness of the late Pravoslaviv icons. The solemn, ceremonial, timeless mode of constuction contradicts the figures that look outcasted, physically and psychically out of balance.

Most of the scripts on his paintings are illegible, "information" looses its meaning, it becomes self-contained. Script becomes its own antagonistic counterpart: it signals nothing, in fact, it becomes a sign for the impossibility of communication.

The patches of non-informative, desinformative scripts are becoming important parts of the paintings, with their conceptual contradiction they intensify scenic information, they enhance the means of expression.

Gábor Pogány (Művészet, 09. 1988)

The decisive power of this work stems from a unique methodology which is characteristic only of Bujdosó. So far no scientific explanations or detailed aesthetic analysis of this methodology has appeared. No one has quite put their finger on what it is that makes for the amazing success of this artist's works. The image depicts almost nothing, and yet it is a picture all the same, the delineation of something. The Abstracts has reached such a pitch here that it is almost pointing backwards. Awakening thought, or dying thought, is the most exciting thing in the whole garner of human expeience. Everyone is familiar with the phenomenon, but before Bujdosó no one had expressed it, or even made it expressible. There was no way of doing so known to pictorial art; it had always been the province of music, or better still, of dance. In Bujdosó's work, alongside a wonderful Giotto-esque sustainedness, the third dimension becomes discernible. A hint of the existence of space shines through and dies away again, with time coming forward, unbelievably, to fill the role of the fourth dimension.

Dr. Máté Csák (Contenporary Hungarian Art 1994.)

ALL. O 288

OLVADÓK
olaj/vászon 120x100cm
MELTING
oil/canvas 120x100cm

PIRAMIS JÁTÉK III.
olaj/karton 62x46cm
PYRAMID GAME
oil/paperboard 62x46cm

SÖTÉT LELET
olaj/vászon 80x60cm
DARK WAIF
oil/canvas 80x60cm

SZUBJEKT (MOZDULÓK)
olaj/papír 50x35cm
SUBJECT (MOVING)
oil/paper 50x35cm

FIGURA UTÁN
olaj/karton 102x90cm
AFTER THE FIGURE
oil/paperboard 102x90cm

FIGURA-EMLÉK
olaj/papír 60x43cm
FIGURE REMINISCENCE
oil/paper 60x43cm

BALETT

olaj/karton 87x67cm

BALLET

oil/paperboard 87x67cm

TÉRBE VETETTEK
olaj/papír 66x46cm
THROWN OUT IN SPACE
oil/paper 66x46cm

SZÁZADVÉGI TÖREDÉK
olaj/vászon 140x110cm
FRAGMENT FROM THE LAST CENTURY
oil/canvas 140x110cm

ANALÍZIS P.P. UTÁN
olaj/vászon 100x80cm
ANALYSIS À LA P.P.
oil/canvas 100x80cm

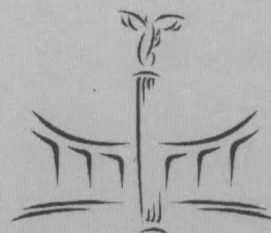

SÖTÉT GESZTUS
olaj/farost 100x70cm
DARK GESTURE
oil/plate 100x70cm

HOMMAGE Á E.M.
olaj/vászon 140x110cm
HOMMAGE Á E.M.
oil/canvas 140x110cm

A katalógus támogatói

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
MINISZTERIUMA

A borítón:
KONSTRUKTIV JEGYZET
olaj/farost
CONSTRUCTIVE NOTE
oil/plate

